

Nehľadaj šťastie v cudzine, nájdeš ho doma v rodine (Úvaha)

Šťastie má veľmi čudnú povahu. Vraví sa, že keď sa unaví, sadne aj na somára. Podľa mňa to nie je celkom pravda. Šťastie je predsa zjednocujúci prvok, ktorý dáva nášmu životu zmysel. Je však smutné, že niektorí ľudia ho hľadajú v záhradách ružovej cudziny.

Prečo je šťastie také nedosiahnuteľné? Prečo ho zažívame len párkrát v živote? Veľa mladých ľudí cestuje, spoznáva krajiny. Ale je to túžba po nových vedomostiach, ktorá ich skutočne motivuje? Myslím, že nie. Je to večné hľadanie šťastia. Krátkozrako ho nevidia na svojom piesočku, tak sa obzerajú po iných pieskoviskách a začnú kradnúť lopatky svojim nepriateľom. Dúfajú, že v zahraničí viac zarobia, budú mať prestíž, drahé auto... Ale sny sa rýchlo rozplývajú po príchode do tvrdých podmienok. Sú v cudzine bez opory a bez láskavého slova v rodnom jazyku.

Ani mladí ľudia, ktorí zostali doma, na tom nie sú o nič lepšie. Snívajú o dialľavách, nebezpečenstvách sveta, o dobrodružstve. Ale šťastie im aj tak uniká pomedzi prsty. Dobrá rada zenového majstra znie: „Neobracaj sa von, radšej hľadaj vnútri.“

Hľadáme a hľadáme – nové priateľstvá, známosti, kontakty, a pritom si nevšímame svoju „nezaujímavú“ rodinu. A práve tú máme každý deň na očiach, ona nám dokáže podať pomocnú ruku, keď sme stratení v čiernom svete svojich vlastných snov.

Som toho názoru, že bez skúsenosti odchodu do cudziny, straty rodiny, svojej rodnej reči a identity by sme nikdy neobjavili sladkú krásu domova. Milé tváre matky a otca, úprimné slová starých rodičov pri prechádzke v parku... Kto by nám pomáhal? Kto by nás podporil, keby ich nebolo? Vtáča vždy raz vyletí z hniezda, ale o rok sa tam vracia založiť novú rodinu. Tak aj mladý človek sa po skúsenosti vracia domov. Napokon vtáci aj ľudia sú súčasťou nádherného prírodného procesu.

Prichádzam k záveru, že šťastie máme okolo seba, ale naše oči bývajú zaslepené vidinou veľkého úspechu, ktorý nikdy nepatril nám. Človek vždy bude hľadať šťastie, či už je bohatý, alebo chudobný, starý, alebo mladý. Nenájde ho však v inej krajine, ono je v nás, v našej prapodstate. Nie vždy sa rozoznejú jeho struny. Ale na to musí prísť človek sám, pretože omyly, z ktorých sa dokáže poučiť, zušľachtujú jeho charakter. Pomôžu mu pri večnom hľadaní ako múdry radca. Stačí len otvoriť oči a pozrieť sa okolo seba. Vtedy nám zlatá muška šťastia sadne rovno na nos.

Lenka Kmet'ová